

Streszczenie rozprawy doktorskiej

Patrycja Pi Pa Pivosz

Czujące Struktury.

Czy dzieło zaczyna odczuwać, kiedy w jego bliskości pojawia się odbiorca?

Moje zainteresowania artystyczno-badawcze dotyczą zagadnień silnie naznaczonych elementem performatywnym. Jest on niezbędny dla zaistnienia *Czującej Struktury*, w której zarówno dzieło, jak i odbiorca stanowią istotną część tej samej sytuacji artystycznej.

W swoich rozważaniach odchodzę od postrzegania świata według kartezjańskiego dualizmu. Staram się dowieść, że sztuka funkcjonuje jak żywy organizm. Rzeźba nie jest formą skończoną. Jest samodzielny bytem, który ewoluuje, rozwija się. Zmienia się pod wpływem kontekstu, w jakim funkcjonuje i – co niezwykle ważne – w obecności odbiorcy. Każdy element jest istotny w procesie stwarzania tej całości. *Czujące Struktury* to forma myślenia oraz sposób projektowania spotkań odbiorcy z dziełem. Zaangażowanie uczestnika dopełnia rzeźbę. Rolą artysty jest stworzenie struktury umożliwiającej zaistnienie nowej sytuacji.

Część I rozprawy teoretycznej jest skonstruowana w formie instrukcji. Zawiera najważniejsze zagadnienia istotne dla budowania *Czujących Struktur*. Wprowadziłam tu pojęcie *obiektu aktywnego*, które umożliwi zdefiniowanie rzeźby wobec aktywnej obecności człowieka. Jest to obiekt podatny na przekształcenia, otwarty na interakcje. Skutkuje to pojawieniem się zachowań ponadnormatywnych. Każdy podrozdział opisuje jeden z aspektów wpływający na kształtowanie się *obiektu aktywnego*. Podane przykłady ukazują szerokie możliwości w sposobie jego tworzenia. Opieram się na analizie głównie swoich działań z ostatnich kilku lat. Sumując wymienione warunki, mamy do czynienia z powstaniem dzieła złożonego, interdyscyplinarnego, w którym zaistniałe aktywności wpływają na kształt wydarzenia artystycznego i tym samym, na tworzenie się struktury odczuwającej. Posłużyłam się tutaj recenzją mojej wystawy *Handmade changing room*, zawierającą dodatkowy punkt widzenia, aby zestawić wyniki wieloletnich badań w tym obszarze.

W rozdziale 3. *Zasady działania / Instrukcja*, została opisana rola wprowadzania do wystawy dodatkowych elementów, takich jak: *Regulamin, QR kody i Mapa*. Są to przydatne wskazówki, ułatwiające projektowanie sytuacji, w których mają lub mogą pojawić się interakcje od strony performerera lub uczestnika.

Część II pt. *Czujące Struktury. Podróż autopojczy* jest opatrzona tematem pracy artystycznej. Zawarłam tutaj swoje poglądy, przedstawiające świat jako jeden organizm. Nawiązuję do myśli naukowca i filozofa Fritjofa Capry. Swoje rozważania dzielę na trzy główne zagadnienia: *Kontekst – Dzieło nie jest bytem odosobnionym, Współdziałanie – Sztuka ma wymiar interdyscyplinarny, Wielowymiarowość – Dzieło jest wielowymiarowe*. Definiuję pojęcie współczesnego dzieła artystycznego. Plan części artystycznej pełni rolę przykładów wyjaśniających powyższe założenia. *Czujące Struktury. Podróż autopojczy* to projekt postwystawy, „wrażliwej” na pojawiające się zmiany, włączając skutki i restrykcje prezentacji sztuki w czasie pandemii Covid-19. Ekspozycja składać się będzie z instalacji rozbudowanej o element ruchu i dźwięku, z silną motywacją do interakcji z publicznością. Część wystawy zostanie pokazana w przestrzeni społecznej w celu kreowania tożsamości miejsc. Użycie mapy i nowych technologii wprowadzi dodatkowy wymiar zarówno prezentacji, jak i w odbiorze sztuki w obszarze publicznym.

W swoich badaniach skupiam się na wyjaśnieniu aktywnej relacji, jaka pojawia się między odbiorcą i dziełem. Podkreślając tym samym społeczny wymiar sztuki.

Pojwon Potrygje